

Applied analysis of coastal lifeguard management system and services (Study of Guilan province)

Hamid Reza Goharrostami^{*1}, Ali Nazarian², Salah Dastom³, Faramarz Dabbagh⁴

Received: Sep 07, 2021

Accepted: Feb 06, 2022

Abstract

Objective: The purpose of this study was applied analysis of coastal lifeguard management system and services in Guilan province.

Methodology: The research method is a strategy study based on a descriptive-survey method. The statistical population included managers and organizational experts, coaches and lifeguards in Guilan province. A statistical sample of 76 people (targeted) was selected and polled. The main research tool was a questionnaire extracted from the qualitative section. The validity of the tools was first confirmed based on the legal and scientific validity of information and human resources, content validity (9 people) and its reliability was confirmed by Cronbach's alpha coefficient (evaluation: 0.88, challenge: 0.85, solution: 0.91). The analysis method included descriptive statistics in SPSS software.

Findings: Defined analysis framework including components and approaches of evaluation, challenges and solutions by eight perspectives of employment and training of saviors, financial and security, facilities and services, structural and institutional, cultural and participatory, coastal operations, management It was executive and environmental. The results of the evaluation section showed that the coastal operations landscape (4.38) had the best condition and the environmental landscape (1.98) had the worst condition. In the challenges section, the highest impact was assessed for cultural and participatory challenges (5.13) and the lowest impact for facilities and services challenges (4.28). In the solutions section, the employment and training strategies of the rescuers (5.20) had the highest priority and the environmental solutions (4.01) had the lowest priority.

Conclusion: Based on the research findings, it can be said that in all eight perspectives, the situation is lower than expected and the basic and various challenges and all the proposed solutions are of high practical importance. It is explicitly suggested that managers pay attention to the correspondence of indicators, challenges and solutions between the eight perspectives.

Keywords: Beach Recreation, Lifeguards, Beach Services, Swimming Safety, Guilan Beach.

1. Associate Professor of Sport Management, Faculty of Physical Education and Sport Sciences, University of Guilan, Rasht, Iran. 2. Assistant Professor, Sport Sciences Department Faculty of Literature and Human Science, Lorestan University, Khorramabad, Iran 3. Ph.D. in Sport Management, Faculty of Physical Education and Sport Sciences, University of Guilan, Rasht, Iran. 4. Senior expert in sports physiology and international lifeguard instructor and World Surfing Sports Federation

* Corresponding author's e-mail address: goharrostami@gmail.com

Extended Abstract

Introduction and State of Problem

Every year, a large number of people die due to drowning, and the presence of lifeguards can reduce this number. The presence of lifeguards on the beaches increases the feeling of security and peace for swimmers and their families (Dimitrić and et al, 2021). Therefore, lifeguarding on the beaches is one of the most important and vital activities in the field of sea and beach safety (Ramos and et al, 2021). The northern provinces of the Iran, especially the provinces of Guilan, are facing the problem of drowning due to the fact that they lead to the Caspian Lake and cover the northern coast of the country by these provinces. In order to improve health and distribute health facilities among the people of a region, planners and managers of the community need indicators that express the burden caused by diseases and injuries in the society in a tangible way for them (Aziz Ebrahim and Alijani, 2013). According to a handful of studies in Iran, North Iran and especially in Guilan province regarding drowning and the burden caused by it in this province and on the one hand drowning is mentioned as the second cause of death from injuries in these provinces and also the death rate is higher. Due to the drowning in this province compared to the entire provinces of the country and also due to the lack of research in this field, it is necessary to conduct a comprehensive study in the field; Because changes in aquatic and coastal recreational environments have increased the complexity of services and management, and facing such issues requires relying on knowledge and technology more than in the past. Providing the basis for the preparation and compilation of a strategic plan for coastal lifeguarding in Guilan province is considered a major and initial step to organize extensive and diverse efforts in the fields of sea-oriented development of recreation in the province and even the country. Based on this, taking into account the progress, development and public interest in water and beach recreation on the one hand and the existence of suitable and high capacities in the coastal bed of the province on the other hand, lifeguarding of the province requires accurate and correct understanding of its current situation and presenting a principled strategy. And it is scientific. Achieving these goals requires developing a strategic analysis based on pathology and knowledge of the internal and external environmental incidents of coastal lifeguarding in Guilan province.

Methodology

The research method is a type of strategy studies based on a descriptive-survey method. The statistical population included all the people who are aware of the subject of the research and specifically managers and experts of coastal lifesaving organizations (Lifesaving Board, Red Crescent, Ports Organization, etc.), lifeguard trainers and instructors, experienced coastal lifeguards. An opinion was asked in Guilan province. A statistical sample of 90 people was identified from the defined statistical population. The research questionnaire was given to these 90 people. Finally, 81 questionnaires were collected, of which 76 questionnaires were completely completed and analyzed. The main research tool was a questionnaire taken from the qualitative section. This tool was compiled based on a systematic library study (on information sources:

articles, documents, books, media, etc.) and semi-structured interviews (from human resources: managers, professors, trainers, etc.). Was. The validity of the instruments was first checked based on the legal and scientific validity of the information sources and the people asked for opinions. Then its content validity was checked by 5 expert researchers of sports management and two executive managers with doctoral education. Its reliability was confirmed through Cronbach's alpha coefficient (evaluation section: 0.88, challenge section: 0.85, solution section: 0.91). The method of analysis of findings includes two parts of systematic strategic analysis based on analysis framework and descriptive statistics in spss22 and excel2016 software. Considering that every strategic research needs an analysis model. In this research, the coastal lifeguard system of Guilan province in eight views; Coastal operations, executive management, employment and training of lifeguards, financial and security, facilities and services, cultural and collaborative, structural and institutional, environmental were analyzed. Analytical approaches including functional status, obstacles and challenges, strategies and solutions were determined.

Results

The first perspective of strategic analysis is the functional status of the lifeguard system. In this section, the basis of 29 key indicators for evaluating the performance and status of this system were identified and framed according to the eight perspectives. The priority of the index in functional areas was as follows: in the field of employment and training of rescuers, the index of the number of male rescuers; In the field of coastal operations, the number of rescued people is an indicator; In terms of facilities and services, the number of boats and jet skis in each coastal area; In the cultural and participatory field, the indicator of the amount of production and dissemination of educational content; In the field of financial affairs and provision of the budget index in lifeguarding; In the field of executive management, the index of passengers and people's satisfaction with services, in the structural and institutional field, the index of the amount of joint programs and actions between organizations, and in the environmental field, the index of reducing the amount of beach pollution.

In this section, the obstacles and challenges identified for coastal lifeguarding in Guilan province after screening and framing are finally reported in the following table. According to the above table, in terms of employment and training of lifeguards, there are problems related to the level of preparation of some lifeguards, such as unprepared lifeguards, elderly and others; In terms of facilities and services, the lack of a comprehensive database of lifeguards in the province and the existence of contradictions and shortcomings in the information reports of organizations due to the weakness of information and communication technology systems; In the financial and security aspect, the issue of non-payment of the salaries and salaries of the lifeguards; In the future, the coastal operations of the beach sanitization plan are not managed in a proper

way, and some side and marginal goals are followed along with it; In terms of executive management, the issue of not paying attention to the principle of saving people's lives in managerial decisions and supervisions; In the structural aspect, there are problems related to the lack of definition of a guardian institution for rescue and rescue and the incompatibility of this category with the sports mission of the federation and the board; In the cultural aspect, there is a lack of public education and culture of swimming and lifeguarding for people and tourists; In the environmental dimension, the risks of rescue without facilities for the drowning rescuers and the threat to their lives were the highest priority.

In order to implement strategies, remove obstacles and use existing capacities in the province to improve coastal lifeguarding, implementation solutions were identified and evaluated in the table below. In the dimension of employment and training of lifeguards, the degree of difficulty in paying lifeguards' fees to the required extent is an issue; In terms of facilities and services, modern lifeguard equipment such as jet skis; In the financial and security aspect, the subject of strengthening and diversifying sources and methods of financing; In the dimension of beach operations, it is important to pay attention to the comprehensive dimensions of beach safety and security for swimming and chain and their interdependence; In terms of executive management, the memorandum of understanding between the Lifeguard Board and the General Directorate of Sports and Youth with the Ports and Shipping Organization of the province and the Red Crescent to define the appropriate management system for lifeguards; In the structural dimension, the issue of resolving the weakness of legal issues for users through negotiation; In the cultural dimension, the issue of making people aware of the importance and sensitivity of swimming safety and lifeguarding operations, and in the environmental dimension, the issue of improving the coastal space over the presence of insects and animals that are disturbing to the lifeguards had more priority.

The comparison of the situation, challenges and solutions according to functional areas is according to Figure 2. According to the chart; The priority areas of the coastal lifeguard system in each of them are: coastal operations, executive management, employment of lifeguards, training of lifeguards, financial and security, facilities and services, cultural and cooperative, structural and institutional, environmental. In the challenges section; Cultural barriers, coastal operations, structural, executive management, environment, employment and training of lifeguards, financial and security, facilities and services of coastal lifeguards were prioritized respectively. In the solutions section; Employment and training solutions for lifeguards, financial and supply, facilities and services, structural and institutional, coastal operations, cultural

and cooperative, executive and environmental management were prioritized respectively.

Figure 1. Description of the obstacles, challenges and strategic management solutions of coastal lifeguard system in Guilan province

Discussion and Conclusion

. In general, based on the results of the research, it can be said that in order to improve the coastal lifeguard system of Gilan province, a proper assessment of the system's condition should be done first, then, based on the division of work between organizations, by departments, the necessary measures to use the capabilities to solve challenges and achieve goals. Actions must be planned and led in terms of timing, provision of resources, and supervision, because the most important reasons for the stagnation of previous programs are due to these issues. In the following, each perspective of the research model has been discussed and investigated.

The main limitations include the lack of appropriate knowledge and information in the field of research, the lack of cooperation of some centers in the field of responding and providing information, the level of transparency and honesty in

responding and providing information, personal opinions and views on the subject, and the costly and time-consuming nature of the organization. These were specialized meetings that tried to diversify the statistical population of the research by using methods such as interviews, Delphi studies, and supplementary qualitative analysis, and pooling existing knowledge from various sources and using personal relationships and communication in the centers related to the human statistical population. and information of the trustee to be facilitated.

Practical and study suggestions arising from this research include the following;

1. Revision of the legal and structural aspects of lifeguarding in the country with the approach of reducing field challenges.
2. Accurate and stable definition of the duties of responsible and related organizations and appropriate division of work between them.
3. Better determination of coastal areas and Their management based on the local and infrastructural conditions of each area
4. Carrying out a technical and engineering study on coastal lifeguard infrastructures and equipment with the approach of increasing the efficiency of the system
5. Improving the lifeguards' careers and meeting their job needs according to the degree of difficulty of the work and the sensitivity of the working environment
6. Establishing coordination and continuous interaction between the Coastal Lifeguard Management of Gilan Province with the two provinces of Mazandaran and Golestan in order to benefit from mutual experiences and capacities
7. Investigating the capacities of private and local sector participation in lifesaving services Coastal in accordance with the legal and structural framework

Keywords: Development model, Sports Development Management, basic sports.

References

1. Setiawan, A., Saputra, Y. M., Ma'mun, A., & Fattah, N. (2019). Sports Development in West Java: Sports policy review. In 3rd International Conference on Sport Science, Health, and Physical Education (ICSSHPE 2018) (pp. 262-265). Atlantis Press.
2. Ramos, W., Fielding, R.R., Anderson, K.R., & Wernicki, P.G. (2021). The Lifeguard Rescue Reporting System: Survey Results from a Collaborative Data Collection Method. International Journal of Aquatic Research and Education.
3. Dimitrić, G., Maksimović, N., Tabakova, E., Jakšić, M., Orlić, D., Sadiković, S., ... & Drid, P. (2021). Personality dimensions of Serbian lifeguards. International journal of environmental research and public health, 18(24), 12927.

تحلیل کاربردی سیستم مدیریت و خدمات نجات غریق ساحلی کشور (مطالعه استان گیلان)

حمیدرضا گوهر رستمی^{۱*}، علی نظریان^۲، صلاح دستوم^۳، فرامرز دباغ^۴

تاریخ دریافت: ۱۴۰۰/۰۶/۱۶

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۰/۱۱/۱۷

چکیده

هدف: هدف از این پژوهش تحلیل کاربردی سیستم مدیریت و خدمات نجات غریق ساحلی در استان گیلان بود. **روش‌شناسی:** روش تحقیق از نوع مطالعات راهبرد مبتنی بر روش توصیفی - پیمایشی است. جامعه آماری شامل مدیران و کارشناسان سازمانی، مربیان و منجیان غریق ساحلی در استان گیلان بود. نمونه آماری به تعداد ۷۶ نفر (هدفمند) انتخاب و نظرخواهی شد. ابزار اصلی پژوهش پرسشنامه مستخرج از بخش کیفی بود. روایی ابزارها ابتدا بر اساس اعتبار حقوقی و علمی منابع اطلاعاتی و انسانی، روایی محتوایی (۹ نفر) و پایایی آن نیز از طریق ضریب آلفای کرونباخ تأیید گردید (ارزیابی: ۰/۸۸، چالش: ۰/۸۵، راهکار: ۰/۹۱). روش تحلیل یافته‌ها شامل آمار توصیفی در نرم‌افزار SPSS بود.

یافته‌ها: چارچوب تحلیل تعیین شده شامل مؤلفه‌ها و رویکردهای ارزیابی، چالش‌ها و راهکارها به تفکیک هشت منظر اشتغال و آموزش منجیان، مالی و تأمین، امکانات و خدمات، ساختاری و نهادی، فرهنگی و مشارکتی، عملیات ساحلی، مدیریت اجرایی و زیست‌محیطی بود. نتایج بخش ارزیابی نشان داد که منظر عملیات ساحلی (۴/۳۸) دارای بهترین وضعیت و منظر زیست‌محیطی (۱/۹۸) دارای بدترین وضعیت بودند. در بخش چالش‌ها بیشترین تأثیر برای چالش‌های فرهنگی و مشارکتی (۵/۱۳) و کمترین تأثیر برای چالش‌های امکانات و خدمات (۴/۲۸) ارزیابی شد. در بخش راهکارها نیز راهکارهای اشتغال و آموزش منجیان (۵/۲۰) دارای بیشترین اولویت و راهکارهای زیست‌محیطی (۴/۰۱) دارای کمترین اولویت بودند.

نتیجه‌گیری: بر اساس یافته‌های پژوهش می‌توان گفت که در همه منظرهای هشت‌گانه وضعیت پایین‌تر از انتظار و چالش‌های اساسی و متنوع وجود دارد و همه راهکارهای پیشنهادی دارای اهمیت اجرایی بالا هستند. به‌طور مشخص پیشنهاد می‌شود مدیران به تناظر شاخص‌ها، چالش‌ها و راهکارهای بین منظرهای هشت‌گانه توجه نمایند.

واژه‌های کلیدی: تفریحات ساحلی، منجیان غریق، خدمات ساحلی، ایمنی شنا، ساحل گیلان.

۱. دانشیار مدیریت ورزشی دانشکده تربیت‌بدنی و علوم ورزشی دانشگاه گیلان، رشت، ایران. ۲. استادیار گروه علوم ورزش، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه لرستان، خرم‌آباد، ایران. ۳. دکتری مدیریت ورزشی. دانشکده تربیت‌بدنی و علوم ورزشی دانشگاه گیلان، رشت، ایران. ۴. کارشناس ارشد فیزیولوژی ورزش و مدرس بین‌المللی نجات غریق و فدراسیون جهانی ورزش‌های موج سواری

* نشانی الکترونیک نویسنده مسئول: goharrostami@gmail.com

مقدمه

ورزش‌های ساحلی نه تنها به وسوسه کننده‌ای بزرگ برای ورزشکاران حرفه‌ای، بلکه به ورزش‌هایی برای عموم مردم تفریحی تبدیل شده است و در واقع یکی از راه‌های جذاب گذراندن فعال اوقات فراغت، ورزش در کنار دریا و سواحل می‌باشد (بلکا و همکاران^۱، ۲۰۱۵).

از طرف دیگر، غرق‌شدگی یکی از معضل‌های مهم سلامت است که اغلب مورد غفلت قرار می‌گیرد (مورای و لویز^۲، ۲۰۱۲) و به‌صورت خفگی (نقص در تنفس) در نتیجه غوطه‌ور شدن در یک مایع تعریف می‌شود (مادل^۳، ۲۰۰۳). به‌طور متوسط سالانه تعداد ۴۰۰ هزار نفر به علت غرق‌شدگی در جهان فوت می‌کنند (بروفورد و ریان^۴، ۲۰۰۵) و میزان کلی مرگ و میر ناشی از غرق‌شدگی در کل دنیا برابر با ۶/۸ در هر ۱۰۰۰۰۰ هزار نفر جمعیت در سال گزارش شده است (کالز^۵، ۲۰۰۸). مرگ‌های ناشی از این حادثه در رده سومین علت مرگ از آسیب‌های غیرعمدی، بعد از آسیب‌های ترافیکی و سقوط در جهان قرار دارد (نقوی، ۲۰۰۴)؛ در حالی که بیش از ۹۰ درصد از این مرگ‌ها در کشورهای در حال توسعه رخ می‌دهند؛ مثلاً هند و چین ۴۳ درصد از موارد مرگ غرق‌شدگی در کل دنیا را تشکیل می‌دهند (استیوان^۶ و همکاران، ۲۰۱۹).

استان‌های شمالی کشور نیز به‌خصوص استان گیلان و مازندران به دلیل منتهی شدن به

دریاچه خزر و پوشش زیاد نوار ساحلی شمال کشور توسط این استان‌ها به مقدار زیادی در مواجهه با مشکل غرق‌شدگی می‌باشند. برنامه‌ریزان و مدیران جامعه جهت ارتقای سلامت و توزیع مناسب امکانات بهداشتی در بین مردم یک منطقه نیاز به شاخص‌هایی دارند که بار ناشی از بیماری‌ها و آسیب‌ها را در جامعه به‌گونه‌ای ملموس برای آن‌ها بیان نمایند. شاخص عدم توانایی انطباق با سال‌های زندگی^۷ که توسط سازمان بهداشت جهانی ارائه شده است، دارای این ویژگی است. این شاخص مجموع عمر از دست رفته به علت مرگ زودرس، به‌علاوه زمان سپری شده توأم با ناتوانی و معلولیت را به‌صورت کمی و یک عدد بیان می‌کند (مورای، ۲۰۰۵) که برای اولویت‌بندی در برنامه‌های سلامت لازم است.

تحقیقات مختلفی با نتایج متفاوتی در زمینه نجات غریق و به‌ویژه غرق شدن در دریا انجام گرفته است. راستگو (۱۳۸۰) در مطالعه‌ای با هدف بررسی شیوع و علل غرق‌شدگی در سواحل شمالی کشور بین سال‌های ۸۰-۷۰ و ارائه راهکارهای علمی و پژوهشی نشان داد که امدادسانی به غریق، تنها به توانایی‌های فردی ناجی در استفاده از دست و دهان محدود بوده و آن‌ها از حداقل امکانات امداد و انتقال محروم می‌باشند. دیوسالار و خادمی (۱۳۸۹) در بررسی و مطالعه غرق‌شدگی‌های استان مازندران در سال ۱۳۸۶ نشان دادند که بیشتر افراد غرق شده آشنا به فن شنا نبودند و اکثر غرق‌شدگان در محل حادثه فوت کرده‌اند. در بین کسانی که در دریا غرق شده‌اند،

1 Belka et al.

2 Murray & Lopez

3 Modell

4 Burford & Ryan

5 Kallas

6 Setiawan

7 Disability Adjusted Life Years (DALY)

جون و سپتامبر هستند. ایستگاه آستارا بهترین مکان برای شنا در طول روزهای هفته و آخر هفته‌ها است. انزلی و لاهیجان، به ترتیب دومین و سومین مکان مناسب برای شنا هستند. بر اساس نتایج پژوهش، انرژی تابشی خورشید مهم‌ترین عامل در انتخاب زمان مناسب شنا در ساحل است، چرا که اثر مستقیمی بر شاخص‌های دیگر تعیین اوقات مناسب شنا، از جمله دمای محیط، دمای آب، سرعت و برودت باد و ... دارد و درواقع اثرات منفی آن‌ها را خنثی می‌کند و از این طریق بر انتخاب بهترین ساعت انجام شنا و مناسب‌ترین ماه برای این فعالیت اثر می‌گذارد.

کاظمی شیخ شبانی و مستحفظیان (۱۳۹۵) در پژوهشی با هدف بررسی رابطه تعارض کار - خانواده و شفافیت نقش منجیان غریق و مربیان شنای زن استان اصفهان نشان دادند که رابطه منفی و معناداری بین تعارض کار - خانواده و شفافیت نقش وجود دارد و تعارض کار خانواده منجیان غریق و مربیان شنا، کمتر از حد متوسط است، اما شفافیت نقش آن‌ها بیشتر از حد متوسط می‌باشد. وندلینگ و همکاران^۱ (۲۰۰۷) در یک مطالعه مقدماتی از ادراکات نجات غریق نشان دادند که سه محل حادثه خیز که حوادث در آن اتفاق می‌افتد شامل عرشه‌ها، اسلایدها و تخته‌های غواصی و انتهای کم عمق استخرها می‌باشد که در این میان بیشترین حوادث در عرشه می‌باشد. دی وریس و بایرنس^۲ (۲۰۱۰) در پژوهشی با هدف بررسی اثر آموزش مربی و آموزش تصویری برای حفظ مهارت‌های ناجیان غریق نشان دادند که

محل غرق‌شدگی بیشتر از افراد خارج از طرح‌های حفاظتی بوده و افراد در دریای طوفانی غرق شده‌اند. شیخ آزادی و دیبایی (۱۳۸۹)، در بررسی مشخصه‌های غرق‌شدگی‌های منجر به فوت در استان خوزستان و جنوب غربی ایران نشان دادند بیشتر قربانیان در گروه‌های سنی ۱۵ تا ۱۹ سالگی. بیشتر مغروقین، قربانی غرق‌شدگی در رودخانه‌ها و کانال‌های آبیاری بودند و همچنین بیشتر قربانیان بومی استان بودند.

اکبرپور و همکاران (۱۳۹۰)، در مطالعه و بررسی مشخصه‌های غرق‌شدگی و بار ناشی از آن در استان‌های گیلان و مازندران نشان داد که بیشترین موارد غرق‌شدگی در دریا و ماه مرداد گزارش شد. اکبرپور و همکاران (۱۳۹۰)، مطالعه‌ای با عنوان بررسی الگوی اپیدمیولوژی غرق‌شدگی در استان مازندران - استفاده از منابع اطلاعاتی چندگانه نشان دادند که بیشترین موارد در دریای استان و در ماه مرداد رخ داده‌اند. میزان مرگ غرق‌شدگی در ساکنین استان با خارج کردن میزان مربوط به افراد مهمان محاسبه شد. منصف کسمایی و همکاران (۱۳۹۲) در مطالعه‌ای به بررسی اپیدمیولوژیک غرق‌شدگی‌های امداد رسانی شده توسط اورژانس ۱۱۵ استان گیلان در شش ماهه نخست سال‌های ۱۳۸۹ تا ۱۳۹۱ نشان دادند که بیشترین مکان غرق شدن در خارج از طرح دریا ۳۰۷ مورد و بیشترین فصل غرق‌شدگی ۲۷۲ مورد در تابستان بوده است. عزیز ابراهیم و علیجانی (۱۳۹۲)، در مطالعه‌ای با عنوان ارزیابی شرایط مناسب برای فعالیت شنا در سواحل استان گیلان نشان دادند که بهترین ماه‌ها برای شنا به ترتیب، آگوست، جولای،

1 Wendling et al.

2 De Vries & Bierens

آموزش تمرینی با استفاده از تصویر به همان اندازه آموزش مؤثر بوده و انعطاف‌پذیرتر از برنامه‌ریزی‌های مربی می‌باشد. هاردا، گاتو و ناتانسون^۱ (۲۰۱۱) مطالعه‌ای با هدف تحلیل داده‌های ضبط شده توسط نجات غریق در خلیج هانوما، هاوایی انجام دادند. نتایج نشان داد که اکثر نجات‌ها (۶۳/۲) در یک مکان واحد به نام "شکاف"^۲ رخ داده است. پگی و همکاران^۳ (۲۰۱۱) در مطالعه‌ای با هدف نجات غریق ساحل (الگوهای جستجو بصری، نرخ تشخیص و تاثیر تجربه) نشان دادند که ناجیان غریق با تجربه پنج برابر بیشتر از ناجیان غریق بی‌تجربه، فرد غرق شده را سریع شناسایی می‌کردند. همچنین ۴۰٪ (مغرضانه) و ۴۲٪ (غیر مغرضانه) شخص ناپدید شدن را تشخیص ندادند.

پلتیر و گیلچرست^۴ (۲۰۱۱) در مطالعه‌ای به بررسی تلفات در استخرهای شنا دارای نجات غریق در ایالات متحده آمریکا پرداختند. نتایج نشان داد که ۱۰۹ نفر (۷۸٪) کودک و ۹۳ نفر (۶۶٪) پسر بودند. ۱۰۴ (۷۴٪) تلفات در ماه مه تا آگوست رخ داده است. همچنین ۸۵ (۶۱٪) فوت در استخرهای روباز رخ داده است. در حالی که ناجیان غریق مانند یک لایه مهم از محافظت در استخرهای شنا می‌باشند، اما آن‌ها به تنهایی نمی‌توانند از غرق شدن جلوگیری کنند؛ بنابراین اقدامات ایمنی اضافی مورد نیاز است. گریفیس و گریفیس (۲۰۱۲) نیز در پژوهشی تحت عنوان پارازیت‌های درونی

حواس‌پرت کننده (افکار و هیجاناتی که فرد را از تکلیف جدا می‌کند) در نجات‌غریق به بررسی رفتارهای واقعی منجیان غریق به‌ویژه محدودیت‌هایی که طبیعتاً برای انسان‌ها در این شرایط به وجود می‌آید، پرداختند. به عقیده آن‌ها، یکی از اصلی‌ترین عوامل حواس‌پرت کننده، خود ذهن می‌باشد. نتایج نشان داد که از میان افکار درونی منجیان غریق ۳۴ درصد (۴۴۰ مورد) از افکار مرتبط با تکلیف نجات‌غریق بوده و ۶۶ درصد این افکار نامرتبط به تکلیف بوده. نتایج همچنین در مورد هیجانات درونی منجیان غریق نشان داد که این هیجانات شامل چهار گروه می‌باشد. هیجانات ناهنجار شامل عصبانیت، استرس، نگرانی و اضطراب (۳۷ درصد)، هیجانات توجهی و آگاهی شامل آرام، با ترصد، آگاه، آماده، متمرکز (۲۷ درصد)، هیجانات مثبت شامل خوشحال، مطمئن، راضی، قوی، با غرور (۱۴ درصد) و احساس بی‌حوصلگی (۲۲ درصد) می‌باشد.

مطالعات انجام شده در کشور و استان به‌طور کلی نشان داده است که فقدان سیاست‌ها، خط‌مشی‌های راهبردی، عدم هماهنگی بین مجموعه نهادها، سازمان‌ها و دستگاه‌های اجرایی مرتبط با ایمنی زیرساخت‌ها و فضاهای تفریحات آبی و ساحلی، ناکافی بودن منابع مادی و انسانی در حوزه‌های مختلف و بعضاً انجام کارهای موازی و عدم نظارت کافی بر فعالیت‌های نجات غریق از جمله مهم‌ترین نارسایی‌های این زمینه محسوب می‌شوند. بنابراین با توجه به موارد یادشده و مطالعات صورت گرفته حال این پرسش مطرح است که نجات غریق ساحلی استان در چه وضعیتی است و چگونه می‌توان به سطح مطلوب در این

1 Harada, Goto & Nathanson

2 The Slot

3 Page et al.

4 Pelletier & Gilchrist

ایجاد و به‌راحتی نوسانات مختلف را تحمل و حتی بر آن‌ها غلبه کنند (صادقی پور و همکاران، ۱۳۹۷). بقاء و تداوم سیستم و توسعه آن‌ها نیازمند درک به هنگام فرصت‌های محیطی و تغییرات در قواعد بازی است، تشخیص به‌موقع ضرورت و تغییر جهت نیازمند توسعه تفکر استراتژیک و درک درست مفهوم استراتژی و چگونگی ایجاد و اجرای آن می‌باشد (صالحی کجور، ۱۳۹۱). در پیش گرفتن چنین رویکردی برای سازمان‌ها به‌خصوص در کشورهای کمتر توسعه‌یافته بسیار ضروری می‌باشد. با توجه به اهمیت برنامه‌ریزی راهبردی در توسعه مقوله‌های مختلف و از جمله گردشگری، ضرورت توجه به این مهم در استان گیلان نیز بیش از پیش بر مسئولان استان واجب است و بدون شک یکی از مهم‌ترین دلایل عقب افتادگی استان در عرصه توسعه زیرساخت‌های تفریحات و گردشگری دریامحور به‌ویژه آبی و ساحلی، کم‌توجهی مسئولان به این مقوله مهم است. هرچند در تغییرات اخیر گام‌هایی در این راستا برداشته شده است که بی‌شک کافی نیست و باید بیشتر به این مهم توجه شود. یک راهکار مناسب، تدوین برنامه راهبردی برای استان می‌باشد که با تحقق این امر و توسعه مطلوب به جایگاه مناسب خود نزدیک خواهد شد.

از طرفی سواحل استان گیلان با توجه به امکانات طبیعی، می‌تواند بستر مطلوبی برای بسیاری از ورزش‌های ساحلی و آبی باشد که جنبه‌های مختلفی همچون ورزشی و گردشگری را پوشش می‌دهد؛ بنابراین از زوایای گوناگونی می‌توان به بررسی سیستم خدمات نجات غریق ساحلی در استان گیلان پرداخت.

استان دست یافت؟ این نوع بررسی‌ها، علاوه بر دستاوردهای آشکار در زمینه گردشگری آبی و ساحلی می‌تواند در بسیاری از زوایای دیگر راهگشا بوده و زمینه‌های توسعه تفریحات سالم در بستر ساحل را فراهم سازد. امروزه در میان صاحب‌نظران دیگر بحث اهمیت و ضرورت توسعه و توجیه آن برای مردم مطرح نیست، بلکه برنامه‌ریزی و سرمایه‌گذاری در این امر به‌منظور ارتقای مستمر و پایدارسازی به‌عنوان ضرورتی اجتناب‌ناپذیر درآمده است. با نگاهی دقیق به مفهوم مدیریت استراتژیک می‌توان به‌ضرورت استفاده از آن پی برد و دلایل متعددی جهت برنامه‌ریزی و سرمایه‌گذاری در تفریحات سالم وجود دارد. نخست اینکه تفریحات آبی و ساحلی بخش مهمی از تفریحات و گردشگری بوده که سبب جلب مشارکت فراغتی می‌گردد. دوم اینکه شرکت در فعالیت‌های تفریحی و آبی باعث افزایش سطح بهداشت عمومی و جلوگیری از بروز بیماری‌ها و نیز درگیر شدن بیشتر احاد جامعه در یک زندگی پرتحرک می‌شود (خسروی زاده و حمیدی، ۱۳۹۰).

در همین راستا داشتن توان آینده‌نگری، شناسایی محیط و برنامه‌ریزی اثربخشی جهت موفقیت در آینده در گروی دارا بودن تفکر استراتژیک است. بدین علت است که متخصصان علم مدیریت، آن را در مفهومی به نام استراتژی و مدیریت استراتژیک جستجو می‌کنند (اسلک^۱، ۲۰۱۵). دارا بودن تفکر و برنامه‌ریزی استراتژیک به مدیران کمک می‌کند برای سیستم خود نوعی مزیت رقابتی در محیط

راهبردی برای نجات غریق ساحلی استان گیلان، گام عمده و آغازین برای سامان بخشیدن به تلاش‌های گسترده و گوناگون در عرصه‌های توسعه دریامحور تفریحات استان و حتی کشور محسوب می‌شود. بر این اساس با عنایت به پیشرفت، توسعه و اقبال عمومی به تفریحات آبی و ساحلی از سویی و وجود ظرفیت‌های مناسب و بالا در بستر ساحلی استان از سوی دیگر، نجات غریق استان مستلزم شناخت دقیق و صحیح وضع موجود خود و ارائه راهبرد اصولی و علمی می‌باشد. دستیابی به این اهداف، نیازمند تدوین تحلیل راهبردی بر اساس آسیب‌شناسی و آگاهی از رخدادهای محیط داخلی و خارجی نجات غریق ساحلی در استان گیلان است

روش‌شناسی پژوهش

روش تحقیق از نوع مطالعات راهبرد مبتنی بر روش توصیفی - پیمایشی است. جامعه آماری شامل تمامی افراد آگاه به موضوع پژوهش بود و به‌طور مشخص از مدیران و کارشناسان سازمان‌های متولی نجات غریق ساحلی (هیئت نجات غریق، هلال‌احمر، سازمان بنادر و ...، مربیان و مدرسان نجات غریق، منجیان غریق ساحلی با سابقه در استان گیلان نظرخواهی شد. نمونه آماری به تعداد ۹۰ نفر از جامعه آماری تعریف شده شناسایی شدند. پرسشنامه پژوهش در اختیار این ۹۰ نفر قرار گرفت. در نهایت ۸۱ پرسشنامه جمع‌آوری شد که از این تعداد ۷۶ پرسشنامه به‌طور کامل تکمیل شده بود و مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

سیستم خدمات و مدیریت نجات غریق در نوار ساحلی استان گیلان و بخش‌های تشکیل دهنده آن اهمیت بسیار بالایی برای گسترش سرمایه‌گذاری‌های خصوصی و دولتی، ترویج فرهنگ شنا و تفریح در دریا؛ و ارتقای امنیت و ایمنی گردشگران دارد. البته این سیستم از قابلیت‌ها و قوت، ضعف و محدودیت‌ها، منابع و فرصت‌ها و چالش‌ها و تهدیدهای زیادی نیز برخوردار است. در چنین شرایطی موضوع برنامه‌ریزی، مستلزم شناخت ویژگی‌ها و عوامل محیط درونی و بیرونی مؤلفه‌های فوق می‌باشد. در همین راستا، شناخت قابلیت‌ها، توانایی تفسیر محیط و تعیین راهبردهای توسعه موجب می‌شود تا این سیستم اساسی در توسعه دریامحور تفریحات و گردشگری استان در مواجهه با رویدادهای محیطی دچار استحاله نشود و متناسب با تحولات و پیچیدگی‌ها به تطابق برسد.

با توجه به مطالعات انگشت شمار در ایران، شمال ایران و به‌ویژه در استان گیلان در خصوص غرق‌شدگی و بار ناشی از آن در این استان و از سویی مطرح بودن غرق‌شدگی به‌عنوان دومین علت مرگ از آسیب‌ها در این استان‌ها و همچنین بالاتر بودن میزان مرگ از غرق‌شدگی در این استان نسبت به کل استان - های کشور (نقوی، ۲۰۰۴) و همچنین به دلیل خلأ تحقیقاتی در این زمینه، لازم است تا یک مطالعه جامع در زمینه صورت بگیرد؛ زیرا تغییرات در محیط‌های تفریحی آبی و ساحلی پیچیدگی‌های خدمات و مدیریت را افزایش داده و مواجهه با این‌گونه مسائل بیشتر از گذشته نیازمند اتکا به دانش و فناوری است. فراهم آوردن زمینه تهیه و تدوین برنامه

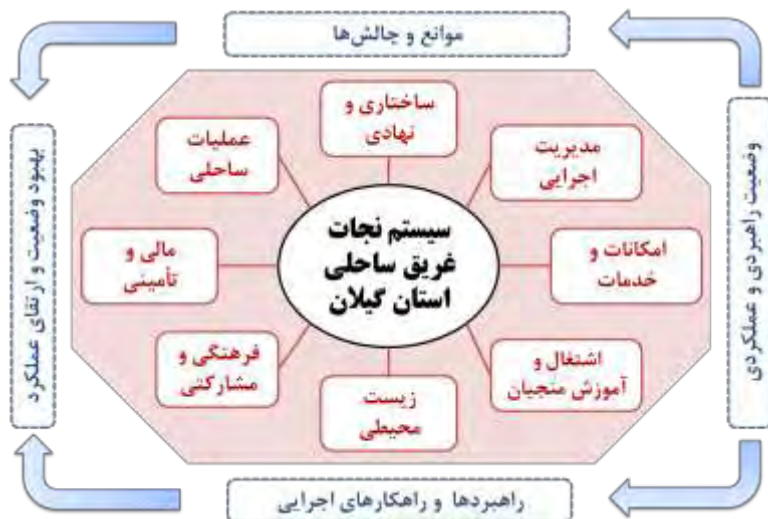
جدول ۱. مشخصات نمونه آماری پژوهش

سن (سال)	جنسیت	تحصیلات	شغل	سابقه شغلی	رتبه
زیر ۳۰	زن	فوق دیپلم	مدیر و کارشناس	زیر ۱۰	۱۰
۳۱ - ۴۰	مرد	لیسانس	مدرس و مربی	۱۱ - ۲۰	۲۶
۴۱ - ۵۰		فوق لیسانس	منجی غریق	۲۱ - ۳۰	۲۷
۵۰ به بالا		دکتری	سایر	۳۰ به بالا	۱۳
کل = ۷۶					

بخش تحلیل راهبردی نظام‌مند بر اساس چارچوب تحلیل و آمار توصیفی در نرم‌افزار SPSS و اکسل است.

با توجه به این‌که هر پژوهش راهبردی نیاز به یک مدل تحلیل دارد. در این پژوهش سیستم نجات غریق ساحلی استان گیلان در هشت منظر؛ عملیات ساحلی، مدیریت اجرایی، اشتغال و آموزش منجیان، مالی و تأمین، امکانات و خدمات، فرهنگی و مشارکتی، ساختاری و نهادی، زیست‌محیطی مورد تحلیل قرار گرفت. رویکردهای تحلیلی نیز شامل وضعیت عملکردی، موانع و چالش‌ها، استراتژی‌ها و راهکارها تعیین گردید (شکل ۱).

ابزار اصلی پژوهش پرسشنامه مستخرج از بخش کیفی بود. این ابزار بر اساس مطالعه کتابخانه‌ای نظام‌مند (بر روی منابع اطلاعاتی: مقالات، اسناد، کتاب، رسانه و...) و مصاحبه نیمه ساختاریافته (از منابع انسانی: مدیران، اساتید، مربیان و...) تدوین شد. بود. روایی ابزارها ابتدا بر اساس اعتبار حقوقی و علمی مربوط به منابع اطلاعاتی و افراد نظرخواهی شده کنترل شد. سپس روایی محتوایی آن توسط ۵ پژوهشگر خبره مدیریت ورزشی و دو مدیران اجرایی دارای تحصیلات دکتری بررسی شد. پایایی آن نیز از طریق ضریب آلفای کرونباخ تأیید گردید (بخش ارزیابی: ۰/۸۸، بخش چالش: ۰/۸۵، بخش راهکار: ۰/۹۱). روش تحلیل یافته‌ها شامل دو

شکل ۱. چارچوب تحلیل مفهومی پژوهش

در حوزه امکانات و خدمات شاخص تعداد قایق و جت اسکی در هر محدوده ساحلی؛ در حوزه فرهنگی و مشارکتی شاخص میزان تولید و انتشار محتوای آموزشی؛ در حوزه امور مالی و تأمین شاخص میزان بودجه در نجات غریق؛ در حوزه مدیریت اجرایی شاخص رضایت مسافران و مردم از خدمات، در حوزه ساختاری و نهادی شاخص میزان برنامه‌ها و اقدامات مشترک بین سازمان‌ها و در حوزه زیست‌محیطی شاخص کاهش میزان آلودگی ساحل.

یافته‌های پژوهش

اولین منظر تحلیل راهبردی، وضعیت عملکردی سیستم نجات غریق است. در این بخش اساس ۲۹ شاخص کلیدی ارزیابی عملکرد و وضعیت این سیستم به تفکیک منظرهای هشت‌گانه در شکل ۱ شناسایی و چارچوب‌بندی شدند (جدول ۲). اولویت شاخص در حوزه‌های عملکردی به‌صورت زیر بود: در حوزه اشتغال و آموزش منجیان شاخص تعداد منجیان آقا؛ در حوزه عملیات ساحلی شاخص تعداد افراد نجات یافته؛

جدول ۱. ویژگی‌های مشارکت کنندگان در پژوهش

ویژگی نمونه	تعداد	تحصیلات	سن
اساتید مدیریت ورزشی	۱۰	استادیار	۵۰ سال و کمتر
		دانشیار	۵۰-۶۰ سال
		استاد تمام	بالای ۶۰ سال
مدبران، معاونان و متخصصان	۷	کارشناسی ارشد	کمتر از ۴۰ سال
		دکتری	۴۰-۵۰ سال
			بالای ۵۰ سال
مجموع	۱۷		

گردید. یکی دیگر از مصاحبه شوندگان در رابطه با اینکه چه لزومی دارد که دانش آموز در رویداد ورزشی به عنوان داوطلب شرکت نماید عنوان کرد “ دانش آموز برای خود، جامعه آینده و رویداد ورزشی مهم است و باید اهمیت حضور او درک شود زیرا دانش آموز می تواند منبع انسانی فوق العاده ای برای برگزاری هر چه بهتر رویداد باشد و با اینکار مسئولین رویداد ورزشی در بسیاری از هزینه ها صرفه جویی می کنند و حتی درآمد بیشتری کسب نماید، زیرا نیروی کمتری استخدام می کنند و حتی نبود یا کمبود منابع انسانی جبران می شود” از این پاسخ نیز کدهایی همچون (افزایش درآمد رویدادهای ورزشی، اثربخشی هزینه های رویداد، کاهش بار کاری کارکنان حقوق بگیر، کاهش خلاء نیروی های انسانی) استخراج گردید. در مجموع ۳۶۲ کد شناسایی شد اما با ادغام و حذف برخی از کدها در نهایت ۲۰۵ کد کشف گردید.

در مرحله کدگذاری باز همان طور که جدول ۲ نشان می دهد صاحب نظران در مصاحبه های ۱۷ گانه به طیف وسیعی از عوامل در پاسخ به سؤال های تحقیق اشاره کردند.

در راستای مصادیق اشاره شده مصاحبه شونده ای در رابطه با اینکه دانش آموز چگونه می تواند به برگزاری رویداد ورزشی کمک نماید عنوان نمود: “یک دانش آموز با شرکت در رویداد ورزشی حالا این رویداد ورشی درون مدرسه ای یا برون مدرسه ای باشد، خواه رویداد ورزشی همچون مسابقات ورزشی باشد می تواند به عنوان آمارگر مسابقات، گزارشگر یا خبرنگار فعالیت نماید او می تواند با افراد زیادی مراوده داشته باشد، حتی می تواند به عنوان همیار پزشک فعال باشد و ...”. از این گفته ها کدهای بازی همچون (پزشکیاری در مسابقات ورزشی دانش آموزی، آمارگر مسابقات و رویدادهای ورزشی و خبرنگاری و گزارشگری) استخراج

جدول ۲. ارزیابی وضعیت شاخص های کلیدی نجات غریق ساحلی در استان گیلان

حوزه	شاخص ها	میانگین (۱-۱۰)
اشتغال و آموزش منجیان	۱. تعداد منجیان آقا	۴/۶۲
	۲. تعداد منجیان خانم	۳/۵۵
	۳. نسبت تعداد ناجی به متوسط تعداد شناگر	۳/۸۷
	۴. نسبت تعداد ناجی به مساحت محدوده شنا	۲/۸۸
	۵. درجه مربیگری منجیان	۴/۱۰
	۶. تعداد دوره های تست آمادگی در طول سال	۳/۶۷
	۷. تعداد دوره های مربیگری ناجی غریق	۲/۸۹
	۸. تعداد دوره های دانش افزایی	۲/۴۵
امکانات و خدمات	۹. تعداد قایق و جت اسکلی در هر محدوده ساحلی	۳/۷۵
	۱۰. تعداد پایگاه امداد و دیده بانی	۲/۳۴
	۱۱. میزان رعایت استانداردهای نجات غریق	۲/۸۳
	۱۲. کاربرد ابزارهای فناوری اطلاعات و ارتباطات نجات غریق	۲/۲۱
مالی و تأمین	۱۳. حمایت مالی نهادهای و مراکز همکار	۲/۸۷
	۱۴. درآمدزایی در حوزه نجات غریق	۲/۸۶
	۱۵. میزان بودجه در نجات غریق	۲/۸۸
عملیات	۱۶. کاهش تعداد غریق های بومی	۳/۹۱
	۱۷. کاهش تعداد غریق های غیربومی	۲/۵۴

ساحلی	۱۸.	کاهش تعداد غریق	۴/۴۵
	۱۹.	افزایش میانگین روزانه نسبت افراد شناگر به تعداد غریق	۵/۲۵
	۲۰.	افزایش تعداد افراد نجات یافته	۵/۲۶
مدیریت اجرایی	۲۱.	رضایت مسافران و مردم از خدمات	۴/۹۱
	۲۲.	میزان رضایت منجیان غریق از مدیریت	۲/۳۶
ساختاری و نهادی	۲۳.	میزان برنامه‌ها و اقدامات مشترک بین سازمان‌ها	۲/۰۸
	۲۴.	میزان واحدهای و بخش‌های تخصصی متولی تعیین شده برای نجات غریق	۱/۹۷
فرهنگی و مشارکتی	۲۵.	تعداد برنامه‌های رسانه‌ای آموزش و اطلاع‌رسانی نجات غریق در استان	۲/۱۱
	۲۶.	تعداد طرح‌ها و برنامه‌های تخصصی برای آموزش همگانی اصول نجات غریق	۲/۱۰
	۲۷.	میزان تولید و انتشار محتوای آموزشی نجات غریق برای عموم به صورتی چاپی و الکترونیکی	۲/۶۶
زیست‌محیطی	۲۸.	کاهش میزان آلودگی ساحل	۲/۰۲
	۲۹.	میزان اقدامات پاک‌سازی ساحل	۱/۹۵

شیوه مناسب مدیریت نمی‌شود و برخی اهداف جانبی و حاشیه‌ای در کنار آن دنبال می‌شود؛ در بُعد مدیریت اجرایی گویه عدم توجه به اصل نجات جان مردم در تصمیم‌گیری‌ها و نظارت‌های مدیریتی؛ در بُعد ساختاری گویه مشکلات مربوط به عدم تعریف یک نهاد متولی برای امداد و نجات غریق و عدم تناسب این مقوله با رسالت ورزشی فدراسیون و هیئت؛ در بُعد فرهنگی گویه نبود آموزش و فرهنگ‌سازی عمومی شنا و نجات غریق برای مردم گردشگران؛ در بُعد زیست‌محیطی گویه خطرات امداد بدون امکانات برای منجیان غریق و تهدید جانی برای آن‌ها دارای بیشترین اولویت بودند.

موانع و چالش‌ها: در این بخش موانع و چالش‌های شناسایی شده برای نجات غریق ساحلی استان گیلان پس از غربال و چارچوب‌بندی در نهایت ۴۲ به‌صورت جدول زیر گزارش شده است. بر طبق جدول فوق در بُعد اشتغال و آموزش منجیان غریق گویه مشکلات مربوط به سطح آمادگی برخی ناجیان مانند ناجیان نا آماده، سالخورده و سایر؛ در بُعد امکانات و خدمات گویه فقدان بانک اطلاعاتی جامع نجات غریق استان و وجود تناقضات و کاستی‌ها در گزارش‌های اطلاعاتی سازمان‌ها به ضعف سیستم‌های فناوری اطلاعات و ارتباطات؛ در بُعد مالی و تأمین گویه عدم پرداخت مناسب و درخورشان دستمزد و حقوق منجیان؛ در بُعد عملیات ساحلی گویه طرح سالم‌سازی ساحل به

جدول ۳. موانع و چالش‌های نجات غریق ساحلی استان گیلان

حوزه	چالش	میانگین (۱-۷)
اشتغال و آموزش منجیان	استرس شغلی بالا	۲/۵۳
	رسوخ فرهنگ کاری نامناسب در نسل‌های جوان‌تر منجیان غریق	۵/۱۴
	مشکلات مربوط به پرداخت حق‌الزحمه منجیان	۶/۱۲
	مشکلات مربوط به شیفت شغلی و تعویض زمان شیفت بین منجیان غریق	۴/۰۵
	مشکلات مربوط به شغل جانبی منجیان غریق به دلیل عدم کفایت مالی حرفه منجی غریق	۵/۸۴
	مشکلات مربوط به سطح آمادگی برخی ناجیان مانند ناجیان نا آماده، سالخورده و ...	۴/۸۷
	مشکلات مربوط به برگزاری کلاس‌های تست آمادگی منجیان	۴/۲۲
	مشکلات تست سلامت و بیماری منجیان ساحل با توجه به وضعیتی زیست‌محیطی و آب و هوایی ساحل	۴/۲۳
امکانات و خدمات	مشکلات موجود در کیفیت آموزش ناجیان و تست‌های آمادگی آن‌ها	۴/۶۷
	ایمنی پایین مکان‌ها	۵/۵۶
	سطح نامطلوب استانداردهای تجهیزات و امکانات ورزشی در بسیاری از فضاهای ورزشی استان	۵/۱۲
	کمبود پایگاه‌های امداد و نجات در نوار ساحلی استان	۵/۰۶
	فقدان بانک اطلاعاتی جامع نجات غریق استان و وجود تناقضات و کاستی‌ها در گزارش‌های اطلاعاتی سازمان‌ها به ضعف سیستم‌های فناوری اطلاعات و ارتباطات	۵/۷۸
	کمبود تجهیزات تخصصی ناجی غریق	۴/۱۷
۱۶	کمبود بودجه، اعتبارات و حمایت‌های مالی	۴/۸۳

	۴/۰۲	عدم تمایل بخش خصوصی به سرمایه‌گذاری
	۴/۴۲	مشکلات سیستم مالی در مدیریت نجات غریق
	۴/۱۱	عدم کارآمدی مدیریت در دریافت بودجه و حمایت مالی مناسب برای امور نجات غریق
	۴/۸۱	افزایش قیمت تجهیزات و خدمات
	۵/۴۶	عدم پرداخت مناسب و درخورشان دستمزد و حقوق منجیان
عملیات ساحلی	۴/۲۵	حضور بدون مجوز تمدید شده برخی منجیان غریق
	۵/۸۳	طرح سالم‌سازی ساحل به شیوه مناسب مدیریت نمی‌شود و برخی اهداف جانبی و حاشیه‌ای در کنار آن دنبال می‌شود
فرهنگی و مشارکتی	۴/۷۴	تغییرات زیاد و بی‌ثباتی در برنامه‌ها، طرح‌ها و دستورالعمل‌های مدیریت نجات غریق استان
	۵/۲۸	ضعف نظارت و ارزیابی بر مدیریت فعالیت‌های نجات غریق توسط هیئت، فدراسیون و ...
	۵/۱۶	عدم هماهنگی مراکز متولی و وجود برخی تعارضات
	۴/۸۷	مشکلات مربوط به انتصابات و تصمیم‌گیری اجرایی برای طرح‌های نجات غریق
	۴/۶۹	وجود تصورات اشتباه نسبت به اینکه امداد و نجات وظیفه هیئت نجات غریق است
	۴/۴۲	مشکلات فدراسیون در مدیریت امور هماهنگی و همکاری برای امداد و نجات
	۵/۵۱	عدم توجه به اصل نجات جان مردم در تصمیم‌گیری‌ها و نظارت‌های مدیریتی
ساختاری و نهادی	۴/۸۱	شناخت غیرتخصصی سیاست‌گذاران به مأموریت‌های مراکز متولی نجات غریق و اولویت پایین آن در برنامه‌های کلان توسعه
	۵/۲۳	دخالت نهادهای غیرمستول و بالادستی در برخی موارد تخصصی و فنی مدیریت نجات غریق
	۴/۸۹	نبود ضمانت اجرایی در اجرای برنامه‌ها به دلیل وجود سیستم مدیریتی سنتی و ضعف‌های قانونی و ساختاری
	۵/۹۵	مشکلات مربوط به عدم تعریف یک نهاد متولی برای امداد و نجات غریق و عدم تناسب این مقوله با رسالت ورزشی فدراسیون و هیئت
	۴/۶۵	وجود موازی کاری، فعالیت‌های جزیره‌ای و نبود وحدت رویه بین سازمان‌های ورزشی استان به دلیل تعامل ضعیف و نبود الگوی مناسب تقسیم کار
فرهنگی و مشارکتی	۴/۶۷	مشکلات و مسائل حقوقی نقش و مراکز متولی و ذینفع در امور نجات غریق
	۵/۸۳	نبود آموزش و فرهنگ‌سازی عمومی شنا و نجات غریق برای مردم و گردشگران
	۴/۷۱	نالاکاهی مردم در زمینه احتمال غرق شدن حین شنا به دلیل برخی بیماری‌های مزمن
ساختاری و نهادی	۴/۸۶	خطرات مربوط به عدم تمایل مردم به شنا در طرح‌ها و محدوده‌های مشخص شده ساحلی و تمایل به فضای آزاد
	۳/۱۵	مشکلات مربوط به فصلی بودن عملیات‌های نجات غریق و امور منجیان غریق
	۴/۵۹	مشکلات آلودگی زیست‌محیطی نوار ساحلی و تهدید بودن برای ناچیان
	۴/۸۷	مشکلات مربوط به حفظ امنیت جانی و سلامتی منجیان غریق در حین امداد یا حضور یا سواحل آلوده
	۵/۹۴	خطرات امداد بدون امکانات برای منجیان غریق و تهدید جانی برای آن‌ها

اجرائی گویه تفاهم هیئت نجات غریق و اداره کل ورزش و جوانان با سازمان بنادر و کشتیرانی استان و هلال احمر جهت تعریف سیستم مدیریت مناسب نجات غریق؛ در بُعد ساختاری گویه برطرف کردن ضعف مسائل حقوقی برای استفاده‌کنندگان از طریق مذاکره؛ در بُعد فرهنگی گویه آگاه‌سازی مردم نسبت به اهمیت و حساسیت امنیت شنا و عملیات نجات غریق و در بُعد زیست‌محیطی گویه بهسازی فضای ساحلی نسبت به وجود حشرات و جانوران مزاحم برای ناچیان دارای بیشتری اولویت بودند.

راهکارها: برای اجرائی استراتژی‌ها، رفع موانع و استفاده از ظرفیت‌های موجود در استان جهت بهبود نجات غریق ساحلی راهکارهای اجرائی به‌صورت جدول زیر شناسایی و ارزیابی شد (جدول ۵). در بُعد اشتغال و آموزش منجیان غریق گویه درجه سختی کار در پرداخت حق‌الزحمه ناچیان به حد لازم؛ در بُعد امکانات و خدمات گویه اختصاص وسایلی نوین ناچی غریق مانند جت اسکی؛ در بُعد مالی و تأمین گویه تقویت و تنوع‌بخشی به منابع و روش‌های تأمین مالی؛ در بُعد عملیات ساحلی گویه توجه به ابعاد جامع ایمنی و امنیت ساحل برای شنا و زنجیره و وابسته بودن آن‌ها به هم؛ در بُعد مدیریت

جدول ۴. راهکارهای بهبود سیستم نجات غریق ساحلی استان گیلان

حوزه	راهکار	میانگین (۷-۱)
اشغال و آموزش متجیان	افزایش حساسیت و توجه به خدمات نجات غریق مانند خدمات پزشکی و تعریف شغلی مجدد متجی غریق	۵/۵۷
	اصلاح آئین نامه فعالیت و نظام رتبه بندی متجیان غریق	۵/۳۷
	درجه سختی کار در پرداخت حق الزحمه ناجیان به حد لازم	۶/۵۲
	برگزاری دوره های آموزشی و دانش افزایی	۴/۰۵
	تفاوت قائل شدن بین آموزش نجات غریق و تربیت متجی غریق در مدیریت نجات غریق استان	۵/۲۸
امکانات و خدمات	برگزاری دوره های مربیگری ناجی غریق	۴/۴۱
	تأمین تجهیزات لازم از طریق جلب مشارکت عمومی	۴/۷۱
	احداث پایگاه های امداد و نجات غریق در سواحل کمتر تجهیز شده به ویژه به صورت سیار	۴/۴۲
	اختصاص وسایلی نوین ناجی غریق مانند جت اسکی	۵/۳۷
مالی و تأمین	ایجاد شبکه ارتباطی	۴/۸۵
	جذب خیرین برای حمایت از تدارکات نجات غریق استان -	۴/۶۸
	کاهش هزینه و مصرف منابع از طریق خصوصی سازی و برون سپاری	۴/۷۴
عملیات ساحلی	تقویت و تنوع بخشی به منابع و روش های تأمین مالی	۵/۵۲
	ایجاد طرح شنای خانوادگی با تعیین مکان مشخص برای جلوگیری از ریسک شنا در جوانان	۵/۳۷
	حمایت از طرح موفق نجات غریق سیار با توجه به صرفه جویی مالی و میزان کاهش غریق از اجرای مقدماتی آن مانند یاور ناجی محلی	۴/۱۶
	تعیین محدوده های ساحلی بر اساس میزان تمیز بودن و آلوده نبودن، میزان امکانات و توان عملیات امداد و ...	۴/۵۲
	تفکیک اقدامات نجات غریق برحسب مناطق ممنوعه، آزاد و طرح	۴/۷۲
	تغییر کاربری برخی فضاهای سواحل برای خدمات نجات غریق	۴/۱۳
	اجرای طرح سالم سازی به صورت دوره های زمانی ماهیانه	۴/۷۳
	توجه به ابعاد جامع ایمنی و امنیت ساحل برای شنا و زنجیره و وابسته بودن آن ها به هم	۴/۶۱
	بازدید مستمر و میدانی مراکز نظارتی از سایت های ساحلی	۵/۸۱
	تفاهم هیئت نجات غریق و اداره کل ورزش و جوانان با سازمان بنادر و کشتیرانی استان و هلال احمر جهت تعریف سیستم مدیریت مناسب نجات غریق	۵/۸۴
مدیریت اجرایی	برگزاری سمینارهای علمی، آموزشی و اجرایی با مشارکت مراکز مختلف در زمینه نجات غریق	۴/۱۳
	برون سپاری خدمات نجات غریق به بخش خصوصی و تمرکز مراکز مسئول و متولی بر کنترل	۴/۲۱
	تقسیم و تخصیص منابع مالی، فیزیکی و انسانی بر اساس ظرفیت و اولویت های تعیین شده	۵/۱۲
	جلب حمایت مراکزی مانند صدا و سیما	۴/۷۹
	جهت گیری مدیریت نجات غریق استان به سمت مسائل سطحی	۳/۷۲
	تدوین گزارش های مستند و مستمر ماهانه، فصلی و سالانه از عملکرد مراکز و بخش های تابعه	۳/۸۳
	پیگیری برخی امور از طریق نمایندگان مجلس شورای اسلامی	۴/۱۴
	بازنگری آئین نامه های ارزیابی عملکرد در بخش های مختلف	۴/۶۵
ساختاری و نهادی	تقویت سازوکارهای نظارتی در جنبه های مدیریتی و مالی	۵/۱۰
	برطرف کردن ضعف مسائل حقوقی برای استفاده کنندگان از طریق مذاکره	۵/۲۳
	ثبات بخشی به برنامه ها، طرح ها و دستورالعمل های مدیریت نجات غریق استان	۴/۴۳
	تدوین چارچوب تقسیم کار بین سازمانی و تخصیص منابع بین بخشی	۴/۲۹
	فرهنگ سازی عمومی برای یادگیری اصول صحیح شنا و نجات غریق	۴/۶۳
فرهنگی و مشارکتی	آموزش به مسافران، مهمانان و گردشگران ساحلی	۵/۱۴
	استفاده از رویکردهای جدید فرهنگ سازی مانند بازاریابی اجتماعی برای فرهنگ سازی رفتار صحیح در شنا و رعایت اصول نجات غریق	۴/۱۳
	آگاه سازی مردم نسبت به اهمیت و حساسیت امنیت شنا و عملیات نجات غریق	۵/۲۹
	توجه به لباس های اسلامی بانوان برای شنا و نجات غریق	۴/۱۳
	فرهنگ سازی از مدرسه با مشارکت خانواده ها و آموزش علائم مختلف ایمنی در مناطق ساحلی	۴/۸۳
زیست محیطی	بهبودی فضای ساحلی نسبت به وجود حشرات و جانوران مزاحم برای ناجیان	۵/۱۶
	تعیین محدوده های ساحلی بر اساس میزان تمیز بودن و آلوده نبودن، میزان امکانات و توان عملیات امداد و ...	۴/۲۴
	بهره گیری از توان مراکز علمی و فناوری استان مانند دانشگاه گیلان و پارک علم و فناوری استان	۴/۳۱
	استفاده از ظرفیت های داوطلبی در خدمات پشتیبانی نجات غریق	۳/۶۷
	پیشگیری عمومی با استفاده از مدیریت بین بخشی	۳/۱۲

ساختاری، مدیریت اجرایی، زیست محیطی، اشتغال و آموزش منجیان مالی و تأمینی، امکانات و خدمات نجات غریق ساحلی به ترتیب دارای اولویت بودند. در بخش راهکارها نیز؛ راهکارهای اشتغال و آموزش منجیان، مالی و تأمینی، امکانات و خدمات، ساختاری و نهادی، عملیات ساحلی، فرهنگی و مشارکتی، مدیریت اجرایی و زیست محیطی به ترتیب دارای اولویت بودند.

مقایسه وضعیت، چالش ها و راهکارها به تفکیک حوزه های عملکردی مطابق شکل ۲ می باشد. بر اساس نمودار؛ اولویت حوزه های سیستم نجات غریق ساحلی در هر یک از نظر وضعیت به ترتیب عبارت اند از: عملیات ساحلی، مدیریت اجرایی، اشتغال منجیان، آموزش منجیان، مالی و تأمینی، امکانات و خدمات، فرهنگی و مشارکتی، ساختاری و نهادی، زیست محیطی. در بخش چالش ها؛ موانع فرهنگی، عملیات ساحلی،

شکل ۲. توصیف موانع، چالش ها و راهکارهای مدیریت راهبردی سیستم نجات غریق ساحلی استان گیلان

بحث و نتیجه‌گیری

تفسیر نتایج پژوهش همانند بخش نتایج در سه بخش ارزیابی وضعیت، چالش‌ها و راهکارهای برای منظرهای هشت‌گانه مورد بحث قرار گرفت. نتایج بخش ارزیابی نشان داد که در حوزه اشتغال و آموزش منجیان شاخص تعداد منجیان آقا؛ در حوزه عملیات ساحلی شاخص تعداد افراد نجات یافته؛ در حوزه امکانات و خدمات شاخص تعداد قایق و جت اسکلی در هر محدوده ساحلی؛ در حوزه فرهنگی و مشارکتی شاخص میزان تولید و انتشار محتوای آموزشی؛ در حوزه امور مالی و تأمینی شاخص میزان بودجه در نجات غریق؛ در حوزه مدیریت اجرایی شاخص رضایت مسافران و مردم از خدمات، در حوزه ساختاری و نهادی شاخص میزان برنامه‌ها و اقدامات مشترک بین سازمان‌ها و در حوزه زیست‌محیطی شاخص کاهش میزان آلودگی ساحل در اولویت اول قرار گرفتند.

نتایج بخش چالش‌ها نشان داد که موانع فرهنگی، عملیات ساحلی، ساختاری، مدیریت اجرایی، زیست‌محیطی، اشتغال و آموزش منجیان مالی و تأمینی، امکانات و خدمات نجات غریق ساحلی به ترتیب دارای اولویت بودند. این مسأله نشان می‌دهد از یک طرف موانع برجسته در ذهن پاسخ‌دهندگان بیشتر مربوط به عوامل رفتاری و عملکردی (فرهنگی، عملیات و ...) بوده اما راهکارهای منطقی و گشایش بخش بیشتر جنبه مدیریتی و سازمانی (مدیریت منجیان، منابع و ...) داشته است. در واقع صاحب‌نظران نجات غریق ساحلی استان برای حل چالش‌های این سیستم حتی با وجود اولویت چالش‌های دیگر به راه‌حل‌های سازمانی اعتقاد دارند. این

نکته با عمده تحقیقات پیشین که عوامل ساختاری و سازمانی را در رأس متغیرهای مؤثر در وضعیت سازمان‌ها و سیستم‌های کشور قرار می‌دهند تا حد زیادی همسویی دارد.

بر اساس نظر متخصصان بخش‌های تخصصی مدیریت ساحلی از جمله سازمان امداد و نجات و مدیریت بحران استان و هلال‌احمر استان و شعبه‌های بیشترین سهم از تقسیم کار و تفویض اختیار نهادی را باید داشته باشند. این یافته‌ها را می‌توان از دو منظر مورد توجه قرار داد. یکی اینکه متخصصان به تخصصی بودن مدیریت در نجات غریق اعتقادی راسخی دارند و دوم اینکه به مالکیت و ذینفع‌مداری بخش سازمان‌های متولی نجات غریق و متولی نوار ساحلی نسبت سایر نهادهای درگیر اهتمام دارند. تجربیات موجود نشان داده است که یک سازمان با امکانات گسترده و توانمندی فراوان به تنهایی نمی‌تواند موجب افزایش مدیریت یک سیستم منطقه‌ای شود؛ زیرا یک محصول و فرآورده بین بخشی و فرابخشی و خروجی کل جامعه و اقلیم است.

نتایج بخش راهکارها نشان داد که اشتغال و آموزش منجیان، مالی و تأمینی، امکانات و خدمات، ساختاری و نهادی، عملیات ساحلی، فرهنگی و مشارکتی، مدیریت اجرایی و زیست‌محیطی به ترتیب دارای اولویت بودند. در تبیین منظر اشتغال و آموزش منجیان غریق می‌توان گفت که از آنجا که هر سیستم نجات غریق مانند سیستمی از تعامل‌های بین ذینفعان به وجود می‌آیند و هر تعاملی می‌تواند آثار متعدد و گوناگونی داشته باشد که بر روی تمام اجزاء سیستم تأثیرگذار خواهد بود

و کیفیت آن‌ها بر مشارکت تفریحی مردم تأثیر مستقیم دارد. در واقع منابع فیزیکی و استانداردهای آن برای توسعه تفریحات و گردشگری دریا محور بسیار تعیین کننده است و بخش‌های مختلف نجات غریق ساحلی استان زمانی قادر به انجام امور محوله است که حداقل امکانات و تجهیزات برخوردار باشد. اگر از امکانات مادی بر اساس برنامه تنظیمی و به طور صحیح استفاده شود، بهره‌وری مطلوب اتفاق می‌افتد و این نکته قابل توجه است که کارایی هر سازمان زمانی نزول پیدا می‌کند که امکانات مادی و منابع در مسیر مناسب هدایت نشوند. توسعه اماکن و امکانات تفریحی ساحلی می‌تواند شامل تکمیل اماکن در دست احداث از طریق جذب سرمایه‌گذار و مشارکت بخش خصوصی، تعمیر، نوسازی و تجهیز اماکن ورزشی موجود، تعریف پروژه‌های ویژه عمرانی متناسب با نیازهای اساسی در تفریحات دریایی و آبی، ارتقای زیرساخت‌های مصنوعی در ساحل برای ورزش‌های آبی می‌باشد.

در تبیین منظر ساختاری و نهادی سیستم نجات غریق ساحلی می‌توان گفت که ساختار مدیریت نجات غریق استان نیز به دلیل سیستم کشوری آن دارای قابلیت تغییرات کلی نیست اما در ابعاد جزئی می‌توان به ایجاد تغییراتی در آن اقدام کرد تا وضعیت آن بهبود یابد. برای مثال می‌توان با ایجاد کمیته‌ها، برنامه‌ها، انجمن‌ها، رویدادها و ... به کاهش چالش‌ها متناسب با نیازها در استان اقدام کرد. این کار در واقع نوعی تغییر ساختاری - برنامه‌ای و به عنوان یکی از پاسخ‌های سازمان‌ها و سیستم‌ها به تغییرات محیطی محسوب می‌شود. تغییرات ساختاری باهدف رشد و ارتقاء سازمان انجام می‌گیرد، چون ساختار نه

از این‌رو منابع انسانی و ذینفعان در برنامه‌ریزی و اقدامات در اولویت قرار بگیرند؛

زیرا منابع انسانی مهم‌ترین سرمایه هر سازمانی هستند؛ اما روش‌های سنتی و غیرعلمی برنامه‌ریزی، برای استفاده از منجیان غریق موجب شده است که بسیاری از سازمان‌های استان به‌طور غیرعلمی و سلیقه‌ای و به سبک‌های خاص و مختلف اداره شوند و همین مسئله باعث کاهش بهره‌وری نیروی انسانی در نجات غریق شده است. در همین راستا یافتن اولویت‌ها و عوامل مؤثر در بهره‌وری منابع انسانی، باید یکی از مهم‌ترین اهداف و دغدغه‌های اصلی مدیران سازمان‌های متولی در نجات غریق ساحلی استان باشد. از این‌رو مدیریت نجات غریق ساحلی باید با برنامه‌ریزی مناسب زمینه فعالیت و اشتغال مناسب منجیان را در نوار ساحلی استان فراهم سازند. همچنین در ساختار و سازمان برنامه‌های نجات غریق ساحلی استان، باید اهمیت منابع انسانی در فعالیت‌ها، اهداف، برنامه‌ریزی‌ها و تشکیلات واضح باشد.

در تبیین منظر امکانات و خدمات نجات غریق ساحلی می‌توان گفت برحسب شواهد کمی و کیفی بررسی شده، به‌صورت کلی سرانه امکانات و خدمات تفریحی در نوار ساحلی استان از وضعیت مناسبی برخوردار نیست. در تبیین این یافته پلتیر و گیلچرست (۲۰۱۱) در مطالعه‌ای گزارش کردند که ناجیان غریق مانند یک لایه مهم از محافظت در استخرهای شنا می‌باشند، اما آن‌ها به تنهایی نمی‌توانند از غرق شدن جلوگیری کنند؛ بنابراین اقدامات ایمنی اضافی مورد نیاز است. این در حالی است که امکانات و خدمات بستر اجرای فعالیت‌های تفریحی هستند

می‌تواند به صورت نامحدود رشد کند و نه می‌تواند شکل اصلی خود را کماکان حفظ کند. نوع، دامنه و زمان تغییر در اثربخش بودن و پیامدهای آن برای سیستم نجات غریق استان بسیار تأثیرگذار است. در ارزیابی تغییرات ساختاری و عملکردی در یک نظام مانند ورزش؛ آگاهی از چند اصل مهم است. اصل اول، تعیین دقیق ساختار است که باید به طور دقیق و متناسب تعیین شود تا نقش و وظایف محوله مشخص گردد. اصل دوم، بقا و دوام سازمان است که به سازگاری و انطباق با شرایط متغیر محیطی بستگی دارد. اصل سوم، رشد و پویایی سازمان است. در صورت سازگاری و انطباق، سازمان نه فقط دوام و بقا، بلکه رشد و گسترش می‌یابد (دفت، ۲۰۰۴).

در تبیین منظر مالی و تأمین منابع سیستم نجات غریق ساحلی می‌توان گفت که وابستگی بیش از اندازه خدمات عمومی کشور به منابع دولتی باعث شده است، نه تنها مدیریت با دشواری‌های بسیاری روبه‌رو گردد بلکه به تبع آن با کاهش منابع و امکانات، سطح مشارکت بخش خصوصی نیز دشوار باشد. آندرف^۱ (۲۰۱۰) عنوان می‌کند برای حل معضلات اقتصادی سازمان‌ها باید از اتکای صرف به منابع دولتی دست بردارند و به دنبال دیگر منابع باشند. در بحث فعالیت‌های اقتصادی حوزه گردشگری و ورزش، در کشورهای توسعه‌یافته سازمان‌ها به صورت یک بنگاه اقتصادی عمل می‌کنند و حداکثر کردن سود مبتنی بر جذب بیشتر و بهتر ذینفعان و فعالان را، هدف فعالیت اقتصادی-

فرهنگی خود قرار داده‌اند و همین امر منجر به تخصیص بهینه منابع در اقتصاد گردشگری و ورزش شده است (وهرامی و حامدی نسب، ۱۳۹۶). منابع مالی برای تأمین نیازهای سیستم نجات غریق ساحلی استان گیلان می‌تواند عمدتاً از محل فعالیت‌های اصلی و حمایت‌های نهادی و مردمی، وام‌های کوتاه‌مدت، بلندمدت، اعتبار تجاری، اسناد قرضه و مشارکت با مؤسسات تجاری تأمین شود. مدیریت امور مالی یک وظیفه خطیر مدیریتی است و نیاز به اطمینان از نگهداری سوابق دقیق مالی، طراحی برنامه مالی و بودجه واقع‌گرایانه، نظارت بر هزینه و درآمد، اطمینان از نقدینگی کافی، ایجاد دارایی‌های مولد درآمد و کنترل میزان بدهی وجود دارد. هزینه‌های مدیریت مالی ضعیف نیز قابل توجه است که می‌تواند شامل کاهش کنترل مدیریتی، فقدان قابلیت سنجش عملکرد واقعی، کاهش ارزش دارایی‌ها، افزایش بدهی، افزایش هزینه و فقدان نقدینگی باشد. نظام مدیریت مالی بایستی در تمامی عملیات سازمان‌های متولی نجات غریق ساحلی جاری باشد. آنچه مشخص است، موتور محرک توسعه در هر حوزه‌ای، تأمین منابع مالی مکفی است که بتواند با کمترین هزینه و زمان تجهیز گردد. محدود بودن پرتفوی منابع مالی همواره ریسک تأمین به هنگام آن را افزایش داده است و مدت زمان طولانی آن به طور طبیعی ریسک موفقیت برنامه‌ها را با مخاطره‌های زیادی مواجه ساخته است (ویناند و همکاران^۲، ۲۰۱۰).

تغییرات آئین‌نامه‌ای، دسترسی به دانش و فناوری و افزایش فارغ‌التحصیلان دانشگاهی هنوز مدیریت در بسیاری از بخش‌های سیستم تفریحات ساحلی به صورت سنتی است. مسئله اصلی در مدیریت اجرایی و عملیاتی در واقع رعایت اصول، تصمیم‌گیری صحیح و بهره‌وری است. مدیریت نجات غریق ساحلی استان باید با اتکا به قابلیت‌های راهبردی خود ضمن رفع چالش‌ها به‌سوی اثربخشی گام بردارد و با استفاده از مهارت متخصصان، برنامه‌ریزی مبتنی بر موقعیت به‌سوی کارآمدسازی خود گام بردارد. در منظر زیست‌محیطی مسائل مطرح شده از دو منظر قابل توجه است. ابتدا از منظر آلودگی‌های زیست‌محیطی که مانع انجام فعالیت و عملیات توسط ناجیان می‌شود و سلامت آن‌ها را به خطر می‌اندازد؛ و از منظر دیگر توجه به اینکه توسعه زیرساخت‌ها و گردشگری ساحلی و آبی سبب افزایش امکان آسیب‌های زیست‌محیطی می‌شود؛ بنابراین حفظ مسائل زیست‌محیطی هم برای سالم‌سازی بستر فعالیت ناجیان ضروری است و هم برای آب و شنا در دریا.

به‌صورت کلی بر مبنای نتایج تحقیق می‌توان گفت که برای ارتقای سیستم نجات غریق ساحلی استان گیلان ابتدا باید ارزیابی مناسبی از وضعیت سیستم صورت بگیرد سپس بر اساس تقسیم کار بین سازمان‌ها به تفکیک بخش‌ها، اقدامات لازم جهت استفاده از قابلیت‌ها، رفع چالش‌ها و تأمین اهداف انجام شود. اقدامات باید از نظر زمان‌بندی، تأمین منابع و نظارت باید برنامه‌ریزی و رهبری شوند زیرا مهم‌ترین دلایل رکود برنامه‌های پیشین ناشی از این مسائل است. در ادامه هر یک از منظرهای الگوی پژوهش مورد بحث و بررسی قرار گرفته است

لذا نیاز به طراحی روش‌های بدیع و نو جهت تأمین مالی نجات غریق ساحلی استانی احساس می‌شود که بستری جهت توسعه عمومی تفریحات دریایی و عامل مهمی در توسعه سلامت گردشگری است.

در تبیین منظر فرهنگی و مشارکتی سیستم نجات غریق ساحلی می‌توان گفت که گردشگری، تفریحات و ورزش بخشی از اوقات فراغت بوده و دارای خاستگاه زیستی و اجتماعی است. از این‌رو فرهنگ‌سازی و مشارکت‌دهی عمومی در سیستم توسعه دریامحور گردشگری استان برای ارتقای آن بسیار اثرگذار خواهد بود. فرهنگ‌سازی تفریحات آبی صحیح و اصول ایمنی آن باید متمرکز بر ویژگی‌های بومی باشد. برای توسعه فرهنگی و مشارکت عمومی بهبود سلامت گردشگری ساحلی، سیستم نیازمند بهبود رویه‌های قانونی جهت حمایت از هنجارهای اجتماعی و تغییر نگرش کلی مردم به رعایت اصول ایمنی است. محققان فرهنگ‌سازی و مشارکت‌پذیری وابسته به وضعیت معیشتی، اجتماعی و اقتصادی با میانجی‌های رفتاری و مدیریتی دیگر دانسته‌اند زیرا عواملی محیطی زمینه مشارکت و رفتار هستند و بر سایر عوامل اثر می‌گذارند.

در تبیین منظر مدیریت اجرایی و عملیاتی برای نجات غریق ساحلی می‌توان گفت از آنجا که مدیریت مسئولیت مداخله مثبت و سازنده در الگوهای رایج یک سیستم و محیط آن را بر عهده دارد بنابراین نسبت به سایر عوامل نقش محوری‌تری در توسعه و پایداری سیستم دارد. مدیریت با بهبود در فرآیندها می‌تواند زمینه‌های مشارکت را برانگیزاند و تسهیل‌کننده توسعه چندجانبه سیستم شود. در حال حاضر علاوه بر

تفسیر کلی نتایج پژوهش مطابق جدول زیر است. بر اساس جدول برای هر یک از منظرهای هشت‌گانه و بر اساس وضعیت ادراک شده و

جدول ۵. جمع‌بندی نتایج پژوهش

حوزه عملکردی	وضعیت مشهود	چالش اصلی	راهبرد پیشنهادی
اشتغال و منجیان	متوسط	ضعف مدیریت مسیر شغلی	بازنگری حقوقی و ارتقای سازمانی
امکانات و خدمات	نامطلوب	ضعف استاندارد کیفی و کمی	توسعه مشارکتی و نگهداری بومی
مالی و تأمین	نامطلوب	ضعف ثبات رویه و تناسب	تنوع‌بخشی و ظرفیت‌سازی بومی
عملیات ساحلی	نسبتاً مطلوب	ضعف پشتیبانی ستادی و بومی	چابک‌سازی و هوشمندسازی سیستمی
مدیریت اجرایی	متوسط	ضعف هماهنگی و نظارت بخشی	کارآمدسازی و تقسیم کار چندبخشی
ساختاری و نهادی	نامطلوب	ضعف تصمیم‌گیری و ثبات برنامه	یکپارچه‌سازی و پایدارسازی
فرهنگی و مشارکتی	نامطلوب	ضعف آگاهی و مسئولیت‌پذیری	فرهنگ‌سازی و تعاملات مبتنی بر رسانه
زیست‌محیطی	بسیار نامطلوب	ضعف محافظت و رفتار استفاده‌ای	جلب مشارکت داوطلبی و بومی

اساس شرایط بومی و زیرساختی هر حوزه ۴. انجام مطالعه فنی و مهندسی در زیرساخت‌ها و تجهیزات نجات غریق ساحلی با رویکرد افزایش کارایی سیستم ۵. ارتقای شغلی منجیان غریق و تأمین نیازهای شغلی آنان با توجه به درجه سختی کار و حساسیت محیط کاری ۶. ایجاد هماهنگی و تعامل مستمر بین مدیریت نجات غریق ساحلی استان گیلان با دو استان مازندران و گلستان جهت بهره‌گیری از تجارب و ظرفیت‌های متقابل ۷. بررسی ظرفیت‌های مشارکت بخشی خصوصی و بومی در خدمات نجات غریق ساحلی مطابق با چارچوب حقوقی و ساختاری.

منابع

1. Akbarpour, S., Jafari, N., Khosravi, A., & Suri, H. (2011). Investigation of drowning characteristics and resulting load in Guilan and Mazandaran provinces. *Iranian Journal of Epidemiology*, 7(2), 38-43. (Persian)

محدودیت‌های اصلی شامل عدم وجود دانش و اطلاعات مناسب در زمینه پژوهش، عدم همکاری برخی مراکز در زمینه پاسخگویی و ارائه اطلاعات، میزان شفافیت و صداقت در پاسخگویی و اطلاعاتی، نظرات و دیدگاه‌های سلیقه‌ای نسبت به موضوع و هزینه‌بر و زمان‌بر بودن تشکیلات جلسات تخصصی بود که سعی شد با استفاده از روش‌هایی مانند استفاده از مصاحبه، مطالعه دلفی و تحلیل کیفی تکمیلی، تنوع‌بخشی به جامعه آماری پژوهش و تجمیع دانش موجود از منابع مختلف و استفاده از روابط و ارتباطات فردی در مراکز مربوط به جامعه آماری انسانی و اطلاعاتی متولی تسهیل شود.

پیشنهادهای کاربردی و مطالعاتی برخاسته از این پژوهش شامل موارد زیر است؛ ۱. بازنگری در حقوقی و ساختاری نجات غریق در کشور با رویکرد کاهش چالش‌های میدانی ۲. تعریف دقیق و پایدار وظایف سازمان‌های متولی و ذی‌ربط و تقسیم کار مناسب بین آن‌ها ۳. تعیین بهتر محدوده‌های ساحلی و مدیریت آن‌ها بر

9. Griffiths, R. C. & Griffiths, T. J. (2012). Internal noise distraction in lifeguarding. *International Journal of Aquatic Research and Education*, 7(1), 56-71.
10. Harada, S. Y., Goto, R. S., & Nathanson, A. T. (2011). Analysis of lifeguard-recorded data at Hanauma Bay, Hawaii. *Wilderness and Environmental Medicine*, 22(1), 72-76.
11. Kallas H. J. (2008). Drowning and submersion injury. In: Behrman RE, Kliegman RM, Jenson HB. Editors, *Nelson Text book of Pediatrics*. 1 8th ed. Philadelphia. Saunder's, 438-49.
12. Kazemi Sheikh Shabani, S. N., Mostahfezian, M. (2016). Investigating the relationship between work-family conflict and transparency of the role of lifeguards-female swimming instructors in Isfahan province. *Sports Management Studies*, 8(38), 35-50. (Persian)
13. Modell J. H. (2005). Drowning. *New England Journal of Medicine*, 328, 253-6.
14. Monsef Kasmaei, V., Asadi, P., Maleki Ziaberi, S. M., Zohreh Vandi, B. (2013). Epidemiological study of drownings provided by 115 emergency services of Guilan province in the first six months of 2010-2011. *Scientific Journal of Forensic Medicine*, 19(2-3), 275-282. (Persian)
15. Murray CJL, Lopez A. (2012). Mortality by cause for eight regions of the world: Global Burden of Disease study. *Lancet*, 349: 1269-76.
2. Akbarpour, S., Suri, H., Khosravi, A., Qasempour, S. K., Divasalar, A. (2011). The model of drowning epidemiology in Mazandaran province the use of multiple information sources. *Hakim*, 14(1), 16-22. (Persian)
3. AndroF, V., & François, J. (2010). *Sports Economics*. Translated by Allahverdi Jazayeri, Science and Sports Publications, Tehran - Physical Education Organization. (Persian)
4. Aziz Ibrahim, M., & Alijani, B. (2013). Evaluation of suitable conditions for swimming activities on the beaches of Guilan province. *Natural Geography Research (Geographical Research)*, 45(2), 39-54. (Persian)
5. Belka, Jan, Hulka, Karel, Safar, Michal, Weisser, Radim, & Chadimova, Julie. (2015). Beach Handball and Beach Volleyball as Means Leading to Increasing Physical Activity of Recreational Sportspeople—Pilot Study. *Journal of Sports Science*, 3, 165-170.
6. Burford AE, Ryan LM, Stone BJ, Hirshon JM, Klein BL. (2005). Drowning and near drowning in children and dolescents. *Pediatric Emergency Care*, 21, 610-9.
7. De Vries, W., & Bierens, J. J. L. M. (2010). Instructor retraining and poster retraining are equally effective for the retention of BLS and AED skills of lifeguards. *European Journal of Emergency Medicine*, 17(3), 150-157.
8. Divsalar, A., & Khademi, A. (2010). Investigation of drownings in Mazandaran province in 2007. *Scientific Journal of Forensic Medicine*, 16(1), 7-13. (Persian)

- Information Studies Studies, 23(4), 6-20. (Persiaan)
23. 40. Setiawan, A., Saputra, Y. M., Ma'mun, A., & Fattah, N. (2019, September). Sports Development in West Java: Sports policy review. In 3rd International Conference on Sport Science, Health, and Physical Education (ICSSHPE 2018) (pp. 262-265). Atlantis Press.
 24. Sheikh Azadi, A., & Dibai, A. (2010). Investigation of the characteristics of drownings leading to death in Khuzestan province, southwestern Iran. Jundishapur Medical Scientific Journal, 9(1), 63-74. (Persian)
 25. Vhramy, V., & Hamed Nasab, M. (2017). The effect of culture on economic growth and tourism. Heritage and Tourism, 2(5), 139-166. (Persian)
 26. Wendling, R. C., Vogelsong, H., Wuensch, K., & Ammirati, A. (2007). A Pilot Study of Lifeguard Perceptions. International Journal of Aquatic Research and Education, 1(4).
<https://doi.org/10.25035/ijare.01.04.03>
 16. Naghavi M. Death Figures. (2004). Ministry of Health and Medical Education in Iran, Tehran, IR Iran.
 17. Page, J., Bates, V., Long, G., Dawes, P., & Tipton, M. (2011). Beach lifeguards: Visual search patterns, detection rates and the influence of experience. Ophthalmic and Physiological Optics, 31(3), 216–224.
 18. Pelletier, A. R., & Gilchrist, J. (2011). Fatalities in swimming pools with lifeguards: USA, 2000-2008. Injury Prevention, 17(4), 250–253.
 19. Pour Asgarparast, I., & Honesty, S. (2019). Study on how to manage the risk of drowning in the coasts of the northern provinces of Keshoo, the second national conference on drowning prevention. (Persian)
 20. Rastgoo, A. R. (2001). The aim was to investigate the prevalence and causes of drowning in the northern coasts of the country between the years 70-80 and to provide scientific and research solutions to minimize it. Southern Medicine, 4, 32-32. (Persian)
 21. Sadeghi Booger, F., Hadipoor, A., Farrokhi, M., & Rezaei, A. (2019). Strategic management in times of crisis and economic sanctions, the first national management conference with emphasis on supporting Iranian goods and services, Abadeh. (Persian)
 22. Salahi Kojour, I. (2011). Creating a strategic orientation in order to create public value: A case study of the National Archives and Library of the Islamic Republic of Iran. Journal of National Library and